

PERŽVALGA.

— Vienas iš Lietuvoje išei nančių, prielankesnių lietuviams rusiškų laikraščių, — „Sievero Zapad. Slovo“, — rašo: „Dabartiniam laike, kada lietuviškoje kalboje spaudinasi pervis daugiau paplatinamos tarpe gyventojų knygos, kaip maldaknygės, elementoriai ir trumpi mokslo rankvedžiai, mes privalome atkreipti atydą ant vieno dalyko paliečiančio skrytį knygų išleidinėjimo lietuviškoje kalboje. Yra žinomu, kad apart čiagimių lietuvių, mikliai sugebiančių lietuviškai kalbėti, daugelis čia yra kitataučių kuriems labai tankiai prisieina reikaluose valdžios tarnystės ir pirklystėje gilioje Lietuvoje kreipties prie pagėlbos tulkų (pervedėjų) iš lietuviško liežuvio arba išmokti tą kalbą. Tam tikslui reikalinga, suprantama, žodynai: lietuviškai-rusiški, lietuviškai-lenkiški ir t. p., ir tam atsakanti elementoriai ir mokslo rankvedžiai. Gaila vienok, kad rašėjai ir išleistojai knygų ikišiol dar nesigriebė prie išleidimo tos kategorijos rankvedžių, o tuomtarpu stoka jų darys kėblumą daugeliui žmonių, kaip tiktai pradės išleidinėti įsvietą lietuviški perijodiški raštai, kaip apie tai jau minėjova. Išleistojam ir knygų vertelgoms priderėtų atkreipti ant to reikalo rimtą atydą“.

— Ko nepasirupino lietuviai apie tai dabar pradeda šnekėti įvairi mūsų „globėjai“. Jeigu jie šneka apie mūsų reikalus be kokių užpakalinių mišlių, tai — ačiu jiems; nors, žinoma, skaitant apie tokius jų rūpesnius, gėda darosi už mūsų brolius, kurie Lietuvoje ir užrubežiuose gyvendami, apie tai labai menkai tesirupino. Tiesa, spauda Lietuvoj buvo uždrausta, vienok nieks neužgynė parengti gerų lietuviškų elementorių, kalbamokslių ir ki-

tokių elementariškų mokslo rankvedėlių ir atspaudinti juos užsieniuose. „Sofokliai“, „Kosmografijos“, ir net „Gramatikos“ gulės ant lentynų iki tolei, kol mūsų vaikeliai neturės gerų elementorių, paskiaus pradinių lavinimūsi skaityme knygų, kaip kad visos kitos tautos turi. Mūsų aukštadvasiai ikišiolei manė, kad vaikui, perėjusiam elementorių bus galima įbrukti į rankas Šerno „Geografijos“ ir D-ro Šliupo „Buchnieriai“, ir ramiais budami iš tos pusės, didino literaturą įvairiais rašiniiais, kurie gali but vien tinkami išsilavinusiems vyrams, o ne kudikėliams. Mūsų „globėjai“ jeigu jau imsis už tokių darbų, tai dalykas teip aiškus kaip dukart-du — keturi, kad mes sulauksime vėl visą eilę tokios padagogijos, kaip kad nelemtos atminties po-Muravjovinėje gadynėje, kada užtvenkė visą Lietuvą įvairiais „altoriškais“, „kalendoriais“, „kantičkomis“ ir „ruskomis gromatomis“, kurios jeigu neišiplatino, tai vien dėlto, kad buvo rašytos graždanka. Bet kas gali užtikrinti, kad edikai mūsų tautos neatsieks dabar savo tikslo, kada tokios dvasios padagogiją paplatins teip švelniai pritaikintoms lietuviškoms raidėm? Kad tą mūsų paliktą spragą užpildytų kunigeliai tai ant to nėra ko tikėtis: jau mes ikvalios prisiziurėjome jų pataikavimui ir tiesioginiam laižymuisi valdžiai, kad pamišlijus apie jų globą ant lietuviškų vaikelių, labai liudni prijautimai širdin skverbiasi apie ateinančių gentkarčių likimą.

— „Lietuvos“ 34 Nr. p. Senkus, rašydamas apie nenusisekimą išsiųsti iš Amerikos nuo lietuvių socialistų-darbininkų delegatą į šįmet busenti Amsterdamo soc. kongresą, labai tą apgailistauja. Dimniai skamba žmonių balsai, kurie esti pakeliami visuomet jau po

laiko. Kada vieni apie delegaciją trūsėsi, dėjo pinigus rinko delegatą, o ypač kada tuom delegatu tapo išrinktas Dr. Šliupas, tai kiti arba tilėjo arba su neišsitikėjimu šaaz dėjo: žiurėsime gi, girdi, kas čia bus. Dar kiti tiesiog... pirmųjų darbavimuisi kenkė. Pareikalavus Brooklyno kriaučiams sugražinti jų auką, paskutiniai rankas trynė iš džiaugsmo: šie jums laisvamaniai — ką? gavote jau? Ir netada, ne kaip Chicagos koks ten kliubas viešą apskeltė prieš delegaciją „protestą“, jokių balsų, išskyrus keletą tilpusių „Vienybėje“ protestų ir „Lietuvos“ paaiškinimo prieš minėto kliubo karžygių neliogišką nutarymą, nebuvo girdėti. Dabar jau šneka: gailu.

— Amerikos pačtos departamentas žada pradžioje ateinančių metų įvesti naujas susinešimuose su Europa permainas. Siuntinėjimai laiškų bus apmokami vieton 5 centų 2 centais, o abeinas susinešimas bus dikčiai pagreitintas, nes kuomet dabar ateina pačta iš Europos per dvi savaitai, ateis tik per 6 dienas.

Isz Lietuvos.

Južintai, Kauno gub.

Rinkimas aukų dėlei „Raudonojo Kryžiaus“ mūsų apielinkėje eina labai pasekmingai. Renka vaikčių suėjimuose, karčiamose ir bažnyčioje. Kas nedėlią arba šventadienį brostvininkai vaikščioja laike sumos po bažnyčią ir kaišioja žėdnam panosėn nepripilamą krepšį. Reikia duoti! Ne duosi — tai kunigas iš sakyklos meta ant „nepatrijotų“ dievišką prakeikimą. Pėr šiuos tris mėnesius, kaip patyriau iš ištikimų šaltinių, klebonas pasiuntė vyskupui 400 r., surinktų vis tam „R. Kryžiui“. Keturi šimtai rublių iš tokios mažos parapijos (nėr nė 300

ukininkų), tai didelis nuoplėsimas; o da tokios metuos, kada daugelis žmonių neturi duonos. Gegužės mėn. valčiaus raštininkas pranešė visam valčiui, kad moteris nešų pas jį rankšluosčius, staltieses ir kitokius audeklus dėl užėistųjų, ir atsirado daugelis, kad nešė. Tačiau paskiaus pagirdo, kad jų aukos apsigyveno raštininkienės skryniose; bet jau, anot priežodžio, iš šonies kaulo nebatimsi, nes raštininkas pas mus turi didelę valią. Ypačtingai su mūsų žmonėmis visoki juodapykakliai gali apsieiti kaip nori dėlto, kad jie yra da labai tamsūs. Burtai, prietarai ir girtuoklystė — visiši visoj platybėj. Sodžiai Dvirėzių, Azubalių, Štaronių ir Minkunų yra laikomi už raganų sėdybas: mergos/eidamos į minėtus sodžius svečiuosna arba ant vakarėlių (čia sako „griščiukų“) turi atkišę užpakalin špigą, manydamos tokiu budu kliudysę raganoms jas užburti. Užburimams čia didesnė pusė žmonių da šventaitiki. Dėlei šaltumo vasaros ir stokos gerų ganyklių sumažta karvėms pienas, moteris šneka: tai „padaryta“, ir vedžioja naktimis karves prie žėdno kiemo: prie kurio privesta karvė dirstelės šonan — ten yra ragana! Ir na paskui šnekėt ir tauzyt visokius niekus. Sakykit, ar tai ne dvasiškų tėvų kaltė, kurie žmones išnaudoja lig paskutinio dėl savo naudos ir dėl visokių raudonų kryžių, o ne sistengia jų apšviesti gerais pamokinimais arba platindami tarp jų gerus raštus?!

Ex-populi:

Kampiškiai, Suvalkų gub.

(Kokios parapijos?) 28 berzelio buvo Kampiškiuose pas p. K. Šeškevyčų krata. Nieko nerado, apart poros laiškų nekalto turinio ir jo fotografiją, kuriuos pasiėmė. Paties Šešk. tada nebuvo namie. Dar prieš tą dieną (27 b.) kunigas Taut-

kevyčius (iš kur? R.) iškeikė K. Šešk. iš sakyklės, ir liepė vaikinams jį užmušti. Čiela šaika jo paskiaus jieškojo, bet nerado. Kratos priežastis tokia: p. K. Šešk. buvant ant vieno susirinkimo kazi-koks vaikinai perskaitė atsišaukimą delei karės ir perdavė jam, iš kurio paskui paėmė A. Keturakis ir sau pasiliko. Kunigai tuojau suvuodė tą, ir visi keturi (? R.) nuėjo į namus pas Keturakį, paskui į lauką (kur jis arė) ir įkalbėjo (ar privertė) tą atsišaukimą atiduoti į policijos rankas. Iš to pakilo visas trukšmas. Policija labai pergaudino senę Šeškevyčienę, kuri sunkiai apsirgo. P. K.

Isz Szkotijos.

18 liepos „Šviesos“ dr-stė parengė „Aušros“ paminėjimui balių, kur žmonių susirinko į 300 skaitant ir moteris. Ant 6 val. vakare d-stės viršininkas, Dr. B., trumpai prakalbėjo, dėlko d-stė parengė balių ir prašė ramiai užsilaikyti, idant paskui nesijuoktų svetimsaučiai. Vėliaus pagriežus muzikai ir visiems pasilinksminus, Dr. B. laikė prakalbą, kurioje aškino „Aušros“ atsiradimą, gyvenimą ir jos vaisius: jos pradėta kova privedė per 20 metų prie to, kad valdžia priversta buvo sugrąžinti lietuviams spaudą. Po prakalbos buvo perstatyta komedija: „Strindžierius“ — parodo, kaip priima naujai atkeliavusius į Škotiją. Kadangi svaiginančių gėrimų nebuvo, tai viskas apsiėjo gražiai, be barnių. Tikslai laikant prakalbą, tuli pradėjo rekti: „ar tu prakeiktas kunigas, kad pamokslus sakai!“ Mat jie da niekad nebuvo matę, kad ne kunigas kalbėtų. Pelno d-stė turėjo gerai, iš kurio dalį ketina paaukauti tautos reikalsams. Čia prisiunčiu 6 šiltingus 4 pensus surinktus per J. Kaminską nuo vientaučių delei moksleivių. *Kalnakasys.*

Žiežirbos Zimperijos.

(Surankotos iš atminties ir iš įvairių raštų.)

Prisiminiau tuos atsitikimus, kurie man giliai į atmintį įsmeigo ir koleik gyvas jų neužmiršiu dėlto, nes aš girdėjau pasakojant senelius, kad buk ne regėti paukščiai pasirodysią prieš sudną (žudną) dieną. Aš išvydęs tuos paukščius tuojau prisiminiau tą, ir žudna diena atėjo... Šiadiengi mislyju gal tos putpelos reiškia kokią slogą ar nelaimę Veugrijai arba gal ir Europai... * * *

Pripažinimas Anglijos Amerikai tuščių pamariinių plotų žemės tarpe Kanados ir Aliaskos nedovanai tapo. Kytroji Anglija rengiasi žut-but į mirtinas imtynes su Meškorija, dėlto prisigerina Amerikai, kad ji kartais neužsimanytų geruoju prikalbinti kanadiečių prieš susivienijimo, arba apsilpus jai, su kardu neužgriebtų Kanados. Karė Anglijos su Meškorija neišvengtina: ar anksčiau ar vėliau — ji įvyks, ilgai laukti nereiks. Ir jei dabar Anglija, pagundžius gentono džius šokt į akis kirst su gaidžio snapu milžinui, pražiopscs progą, tai patrošys, jei ne visas, tai pusę indijiečių žemių. Bet man rodos kad tai tik priešakinė armija antikristo, kuris ir Angliją pagundė, žadedamas „morte a la libertad“ (prazutis liuosybei), kaip tik parizėjai Barcelionoj (Ispanijoje) atvirai apreiškė, o Amerikoj (Chicagoj) žadėjo sutvert naują tikybą — „Charity Humanity ant benevolence!“ — Aš pranašauju kad dangus sugrius, o žemė pastatys šiame šimtmetyje ragožių, ir kiti teipgi tą pranašauja... Atkartodamas sakau, kad tie parizėjai, kurie sugundė Japonijoje pradėt nelygią kovą neapleis jos teip menkai. Aš manau, kad tai tik pradžia žudnos dienos; gali ji ir per-

trukt, bet vėl susirekš ir atgys po nekurio laiko. Vienintėlis išganymas ir apgynimas žmogystės yra dvasioje Kristaus, sunaus darbininko — dailydės... Ačiu Dievui jau visų amatų darbininkai pradeda susiprasti ir vienytis ant apsigynimo prieš dieles, kurios jų kraują iščiulpia ir tukinasi. Bet nelaimė, kad ir tie išnau-dotojai jų įlenda į tarpą darbininkų ir su žalčio kytrybe užsimeta jiems už vadovus ir juos žiegzdrėškiai (vyliumi) veda į nelaimę ir parduoda kaip judošius Kristų... (Toliaus bus.)

(Toliaus bus.)

A. Vištalius.

Isz spaudos.

Įlandos bei Yldeginio pasargos.

— Na eikš a, įlanda, — per žiurė-iva šitą 27 num „Vienybės“. Štai pirmiausiai stovi „Peržvalga“, — kas čia yr' — reikia peržvelgti. — Nugi ar tu girdėjai? — p. Saunus rašo iš Tilzės, kad pas jį buvo ne viena, bet dvi kratos. Ne Saunus, o tikslai Zauniutė, ir ne pas „jį“, o tikslai pas „ją“ buvo dvi kratos.

— Tai ui kad ji visados teip pasirašo — vokiškai. Žiurėk, visur jos adresai prasideda: M. Saunus ir tt. Lietuviai, o ypač amerikiečiai, aš misliu, retas ir žino, kad ji, ne „jis“, o tik „ji“... — Tu, Yldeginis, perdaug į smulkmenas žiuri. — Šaunios smulkmenos — klaidinimas nežinančių! Štai „Lietuva“ (28 num.) gana ilgokai aprašo apie tuodvi kratas, ir nerašo: „Saunus“ arba — kaip reikia ištart — „Zaunius“, o tik Zauniutė (teip pat Zaunukė, Zaunikė). Tokiu budu Amerikos lietuviai mislys, kad Tilzėje buvo keturios kratos: dvi — pas Saunų ir dvi pas Zauniutę; o tuotarpu vis ta pati ir viena ypata abiejuose laikraščiuose aprašyta. — Na o kas toliau. „Tuli lietuviški Amerikos laikraščiai

befiliozofuodami“... O-o! jau filiozofija atsirado! Ve, tai „Saulė“ teip „filiozofuoja“: ji, girdi, džiaugiasi, kad „pas p. Saunų“ (Zauniutę!) prūsų policija padarė kratas, tegul, girdi, tuos „notangerius“ šokina. Bereikalo „Vienybė“ da užsi puola ant tos „Tamsybės Saulės“ buk ji duodanti „progą Prūsų niekiškai policijai daryti da didesnes niekystes“... Tas teisybė, Prūsų policija doresnė už „Saulę“ ir ji galėtų da nuo šios pasimokyti tokių „niekšysčių, bet ar ji skaitys tokį tamsybės laikraštį? Jai užtenka „Tilzės Keleivio“ ir kitų konservatyviškų Prūsų lietuvių „laiškų“. Tamsybės „Saulę“ skaito tik toki tamsybės vaikeliai, kaip Dėdės Atanazo „Amerikietis“. Kada mokslo saulės spinduliai pasieks smegenis ir tokiems „Amerikiečiams“, tai tamsybės „Saulė“ greitai ateis vakaras ir ji amžinai nusileis į smalinę *bačką.*

Tai mat.

Politiszkos žinios.

Suvienytos Valstijos.

Ant tykiojo okeano yra daugelis salučių, ypatingai žinoma yra grupa salų Samojieškų, kurios priguli įvairioms šalims, k. t. Vokietijai, Prancuzijai ir k. Keletas tokių salų priklauso ir Amerikai. Dabar dar viena sala — Manua — atsišaukė prieš amerikoniško gubernatoriaus ant salos Tatuiba, pasiduodama Amerikos globai. Mat manuijiečiai mato, kad su laiku vis turės pakliuti po kuria nors viešpatyste, taigi beveilyja geriau pirma to pasiduoti Amerikai, kurią jie sau perstato už idealiskai liuosą respubliką. Pagyvęs, pamatys! Tuomtarpugi minėtos salos gubernatorius, pranešdamas Washingtonan tą linksimą žinią, pataria valdžiai nusiųsti kokį vežimą įvairių medalių ir blizgučių, kuriais galės apdo-

vanoti tenykščius viršininkus, teip kaip padarė ir su samojiečiais, kada tie pasidavė amerikonomams. — Už pardavimą šalies, nors apdalys pažibučiais naiviškais saliečiais.

Po-admirolas Jewell, privadziojantis Amerikos europėjišką eskadrą, gavo iš Washingtono paliepimą traukti laivus iš turkiškųjų vandenių į Gibraltarą. Ministras Leishmanas pranešė iš Konstantinopoliaus, kad bauginimui sultono laivai jau nebereikalingi, nes tas su tiko ant Amerikos reikalavimų ir pripažino amerikoniškoms mokykloms lygias tiesas su mokyklomis kitų šalių.

Į Haiti tapo pasiūstas karijiejiškių salų eskadronas, po vadovyste admirola Sigsbee, kurio pareikalavo Amerikos pasiuntinys dėl apgynimo amerikonių nuo užpuolimo ant jų insurgentų.

KARĖ

Maskolijos su Japonija.

Apie sumušimą Vladivostoko laivynės 14 rugpiucio maskoliai da paduoda šiokias išgales: smarkiai sudaužyti du dideli kreiseriai — Rossia ir Gromoboi — užmušta pirmojo kapitonas Berlinskis ir daugiau ne pusė buvusių ant tų kreiserių oficerių, teipogi ir 135 kareiviai. Tai Kamimuro darbai ant vandenų. Dabar dirstelkim Porto Arthuro linkon. Čia matome įnirtusį japonų užsiuolimą ant likusio smailumoje maskolių garnizono, kur pradėjus nuo 14 iki 17 rugpiučio japonai, pasirengę ant zut-but, nori butinai tą nelaimingą portą įimti. Jio net jau antras kartas pareikalavo kad maskoliai pasiduotų geruoju ir prižada net juos išleisti laisvai iš Porto Arthuro ir daleisti jiems susivienyti su Kuropatkinu, pasilikdami sau tik 7 maskolių ten esančius laivus ir savo rankoje visą

smailumą. Tačiau gen. Štoselis tą japonų pasiūlymą atkakliai atmetė, grumodamas net japonus už tokį „netikusį juoką“ smarkiai nubausti... Ar pasiseks jam japonus nubausti ir ar gerai jis teip pasielgdamas padarė, su laiku paregėsimė. Beje da japonai jau seniai apskelbė, kad jie daleidžia iš Porto Arthuro pabėgti visiems ne kareiviams, jeigu kas norėtų. Maskoliai ir tą žmonišką pasiūlymą atmetė, kad girditen jau nėra nė vieno tokio, kurs butų ne kareivis. Kas tai? argi jau visus Porto Arthuro gyventojus maskoliai butų pavertę į kareivius, net ir moteris su vaikais? Kaip sakėm, karė Portė Arthuro virte verda nuo 14 rugp., taigi sako, kad japonai trijų dienų bėgyj pražudę netoli apie 5,000 ar daugiau saviškių, už tai užgriebę svarbias pozicijas apie Pigeon Bay, kur umai įtaisė savo gintuves, įstatė kanuoles ir gerai įsikūrė ant tolesnio buvimo. Pagrįžę į Portą Arthuro laivai iš teip nelemtai užsibaigusio pabėgimo bėgyje šios sanvaitės bandė pabėgti dar antrą sykį, bet dabar jau nenuplaukė nuo pakraščio kelių dešimtų mylių, pamatė laukiančius japonų laivus, kurie šiuokart jau nebut jų paleidę nė vieno, skubina smuko atgal į priplauką.

Vienas iš bėgusių iš Porto Arthuro 10 rugp. laivų, Novik, pasiekė Sakalino salas, kur 20 rugp. pristoję pakraštyje priplaukos Korsakovsk. Čia 21 rugp. jį užpuolė du japoniški apginkluoti kreiseriai, Chitose ir Tsushima, ir jį paskandino. Kiek pražuvo ant Novik kareivių da iki šiol nežinoma. Prie to maskoliai su bomba nepavojingai pradaužė kreiserį Tsushima.

Nauji susikivėjimą taite svetimtaučių ir Rusijos su Japonija praneša laikraščiai iš Shanghai, kur 10 rugp. prisijrė du rusiški torpėdlaiviai, As-

kold ir Grozovoi, ir ant kynišku valdžių pareikalavimo nusiginkluoti maskoliai nepaklausė, bet įnyko taisyti dokuose savo sužeidas. Kadangi jie sustojo ties rezidencijomis Amerikos, Anglijos ir Vokietijos pavaldinių, ypatingai prie tulos angliškos kerosino pabirkos, tai svetimtaučiai pamatę 21 rugp. atplaukiančius japonų laivus į Shanghai, pabugo pakliuti po bombomis ir šaukėsi prie savo konsulių. Kyniškos karumenės Shanghai'jūj nėra. Taigi dabar minėtų šalių pasiuntiniai patraukė į Shanghai savo kariškus laivus ir laukia kas dėsistoliau. Japonai gi sustojo ties Shanghai, — jie turi vieną didelį laivą, du kreiseriu ir vieną torpėdlaivį — ir reikalauja išduoti maskolių torpėdlaivius, sulaužiusius tarptautiškas tiesas, pagal kurių jie neturėjo valios užsilikti ten ilgiaus 24 valandų arba turėjo nusiginkluoti. Mena, kad prie japonų kreipėsi kynų randas, dėl protekcijos prieš maskolius laužančius kynų neutralitetą. Kuom tas užsibaigs, laikas parodys, vienok nėra ko mislyti, kad tas privestų šalis prie griežto įsimaišymo į tarpą besikaujančių pusių, jos suras buką lengvesnį, kaip išvengti susidurimo ir tik pasirūpįs apginti savo pavaldinių interesus.

Dalis darbu.

¶ NEW YORK. Budauninkų unija nutarė surinkti kas sanvaitę po \$20,000 kaipo straiko fondą, iš kurio duos savo sąnariams pagelba, ir trauks straiką da ant tolesnio, nežiurint į tą, jog tulose vietose jau buvo su darbdaviais padarę santaikas ir pradėję dirbti.

¶ PATERSON, N. J. Rogers lokomotyvų dirbtuvėje iškabinejo pasargas, kad visiems darbininkams bus sumažintos ant 10% mokesčiai. Dirba čia apie

1.200 žmonių. Ar darbininkai sumažinimą priims, dar nežinoma.

¶ INDIANAPOLIS, IND. 23 rugp. čia atsibuvo susivaziavimas angliakasių iš apielinikių Tennessee ir Kentucky, kur buvo mėginama susitaikinti su kasyklių savininkais dėl tū nesutikimų mokesityse. Tačiau nors susivaziavimas traukėsi visą sanvaitę, nepriėjo prie geistinių rezultatų; jeigu tad iki 1 rugsėjo nebus surasta keliai susitaikymo, išeis į straiką apie 12,000 angliakasių.

¶ BIRMINGHAM, ALA. Vietinių kasyklių straikas da nė kiek nepasigerino, kur daugiau 7000 angliakasių sustraikavo dėl atsisakymo kompanijų atnaujinti mokesties skalią. Kompanijos stengiasi varyti darbus su pagelba skebų, kurių turė prisirinkę į 800, tačiau darbai neina, kaip reikent. Taigi jos da pasigyre, kad 1,000 žmonių parsigabensiančios iš West Virginijos ir Kentucky. Angliakasiai gi ketina laikytis tvirtai prie savo reikalavimų iki paskutinios; dabar jie gauna iš vyriausios unijos stoveinės pašalpos \$20,000 per sanvaitę.

¶ ZANESVILLE, O. Coshoc-ton ir Crooksville aprubių kasyklių savininkai apskelbė numažinimą ant 15% mokesčių; angliakasiai to nepriėmė, ir pasekmė to yra tas, kad 2,000 žmonių išėjo į straiką.

¶ PITTSBURG, PA. Vietinė The Macbeth Glass Co. lempų stiklų dirbtuvė, kurioje turi užsiėmimą arti 4000 žmonių, pertraukė sudermę su unija ir pradėjo šį sezoną darbų ant pamatų „atvirų šapų“. Savo pasielgimą remia ant to, buk unija nedaleidusi dirbtuvei varyti darbus su pilnu skaitliumi darbininkų ir pertai apsunkinusi jai konkurenciją su svetimšaliais pabirkantais.

¶ ZEIGLER, ILL. Prieš straikuojančius šių apielinikių angliakasius tapo išimtas iš teis-

darystės „injunction“, kad tie nieko nedarytų čia pribūvan tiems straiko laužytojams. Angliakasiai prieš tokį padavimą užprotestavo sakydami, kad jie prieš skebus nedašileidžia jokių prievartų, tačiau „injunction“ pasiliko veikmėj. — 16 rugp. specialus traukis pargabeno galybę skebų ir sargų; straikieriai užpuolė juos išlipant iš trukio ir du sargų su šaudyklėmis peršovė.

CHICAGO, ILL. Nepasisekus miesto majorui Harrisonui sutaukinti pioviniečių vyriausybę su straikuojančiais darbininkais, darbininkiška kova įžengė į pirmąjį savo bėgį, kurs su visu smarkumu iš vienos pusės alina ir demoralizuoja pačius darbininkus, iš kitos pusės skriaudžia visus žmones pakėlimu prekės ant mėsos. Pioviniečiose darbai visgi siek tiek eina, ir vietiniams miestiečiams trustas pardavinėja mėsą dar puse cento pigiau, negu kad buvo pradžioje straiko. Tuometarpu gi visur kitur mėsa labai brangi. Trustui mat rupi užmigdyti vietinius gyventojus ir atitraukus jų atydą nuo imtynių savo su darbininkais, greičiau šitos pastaruosius pailsinti ir pakrikdžius jų spekas galutinai juos apveikti. Imtynių galo dar nesimato. Greta su straiku vyksta teipgi ir smurtų vaidai bei muštynės kaip Chicagoje, teip New Yorke, Omahaoj ir kt.

Isz Amerikos.

Sudegino du negru. Statesboro, Ga., atgal 3 savaitės papildyta buvo žmogžudystė ant tulo Hedges, jo moterės ir 3 vaikų, kuriuos žmogžudžiai paskiaus sudegino. Greit po to sugavo du, nužiu- retus pikta darystėje negru — Cato ir Reed — ir nusprendė juos teismas pakarti. 16 rugp. susirinko aplinkui ka-

lėjimą bazmas valkatų iš šep jau dykunu, išvilko tuodu negru iš kalėjimo laukam, api pykė juos kerosinu, užmetė juos ant laužo ir sudegino. Laužas buvo toks didelis, kad važiuojanti pro šalį turėjo lenkties per dvi myli nuo karščio. Negrai numirė raičiodamiesi šaisiose kančiose ir šaukdami prie Dievo mielaširdystės, kurios žmonės jiems nesuteike, kada jie su ašaroms maldavo juos nedeginti, bet pakarti arba pašauti. Dabar visi kaltina kalėjimo gvardiją, kuri norėjo kraugerius atginti nuo kalėjimo su tuščiomis šaudyklėmis. Apart sudeginimo kalinių, dabar siaučia po visą tą apielinkę kerštai prieš juoduosius ir keliose vietose užmušė keletą visai nekaltų. Gubernatorius pats pribuvo į vietą padukimo baltveidžių ir partraukė keletą šimtų kareivių. Baltveidžiai valkatos teip įsiuto, kad grobsto ant gatvių juodas moteriškas, nurėdo jas plikai ir plaka paguldę su rykštelėmis.

V a g i a k u d i k i u s .

Palaimintoj šalyj „liuosybės“ kraujasi lizdus visoki nedorėliai. Štai neseniai New Yorke nežinomi valkiozai pastvėrė tulo italo Mannino 8 metų vaiką ir per laiškus reikalavo išpirkos \$50,00. Tėvas sujudino visą policiją ir žmogvagiai tikėdamies, turbūt, kad nieko negaus, sugražino vaiką atgal. Toks pat atsitikimas buvo šioms dienoms ir Chicagoj, kur kazi-kokia moteriška prisiviliojusi pavakaryj dvi mažas mergaites, norėjo jas pavogti, bet netikėtai pakliuvo pati į rankas policijos. Pennsylvanijos apielinkėj teip gi pasirodė keliose vietose toki vaikų vagis, bet, ant laimės, vis buvo ant karštų sugauti. Laiskraščiai mena, kad tai darbai slaptos plėšikų bandos, žinomos po vardu „black hand“ (juoda ranka), prie kurios prieguli daugiausia italai.—Ame-

rikos policija, kuri teip narsiai moka ginti kapitalistų reikalus, visai nesirupina apie išnaikinimą tokių pavojingų draugijai žmonių; nėra dyvų, nes tankiai patįs policmonai paeina iš plėšikų tarpo, ir jie ant to žiuri, kaip ant papras- to dalyko.

D a k t a r a s d i r b o p i n i g u s .

Roxbury, Bostono priemiestyje, areštavojo D-rą F. Sanft, kaltinamą daryme palšyvu pinigų. Iškrėtus jo namus rado po zeme paslėptas pinigų dirbimui prietaisas ir 10,000 dvalerinių popierių.

N e l a i m e s .

Chicago, Ill., 17 rugpiučio, 4 ypatas užmušė ir 23 sužeidė užbėgus gatviniams karams ant skersai einančio tavorinio trukio.

New York, 15 rugp., nutrukus tuloje krautuvėje elevatoriui, 2 žmogų užmušė ir dikčiai sužeidė.

Potomac upėj, Md., 14 rugp., becinant ant vandens lenkty- nems apvirto valtelė ir prigėrė 10 lenktininkų.

Trecioji instancija.

(Dėlei vienos polemikos).

(Tąsa.)

Perkratinėjimas.

Kad per daug ilgai nenusitęstų tas raštas, tai mes nepri- vesime čia skyrium Sėbraičio ir Pilviškėčio korespondencijų, o tik cituosime, kur reiki- kiant, jų nuomones.—Sekdami T-čio korespondencijos punk- tus, viršuj suglūtuotus, stojame prie rezoliucijos.

I.

1. Sėbr. sako: „Sutinku, kad visiems daktaras negali įtikti“, per tai nėra girdi, dyvo, kad ir T-iui jis nepatikęs, tik berei- kalo stengis jis d-rą išjuokti. „Jam vertėtų suprasti, kad tokis išjuokimas su aiškiu pik- tumu, neparemtas jokiais fak- tais“, nužemina neišjuokiamąją

ypatą, bet patį autorių, „juo- labiau, kad iš pačios jo kores- pondencijos matyti, kad buvo ir net daugelis žmonių, kurie d-rą M. netik nepeikė kaipo gydytoją, bet dagi gyrė“. Ant to P-tis sušunka (žr. „Žvaigz.“ Nr. 23): „Na, kurgi nebus ir tokių! Ir pirm kitų gyrė susi- riesdami, žinoma, tie raštinin- kėliai, kromininkėliai“ ir tt. „ir kiti d-ro M. sėbrai“, ku- riuos p. Teisutis didžiuoja „kaimiečių proto aristokrati- ja“; o pačius kaimiečius — „skliurais“, o antrą vertus — anot p. Teisučio — gyrė jį, kai- po gydytoją, visi burtininkai, nužadėtojai, švagzdėtojai ir tt. už tai, kad p. Matulaitis jo- kios jiems konkurencijos ne darė....

Bereikalo P-tis šitą T-čio ironiją patvirtina, paduodamas už faktą. (Jis visur, patvirtin- damas T-čio koresp., sako: „Faktas, yra kad“...) Nieks j tai neįtikęs, kad gydytojas, baigęs tam tikrą mokslą, ma- ziau išmanyty apie ligas, negu užžadėtojai, ar burtininkai. Į tai gali tik įtikėt patįs tam- siausieji mūsų žmonės, kurie ir be to tiki labiau užžadėto- jams, negu daktarams. Bet P-tis rašo ne šitiems žmone- lėms, o tik inteligentams, ku- rie tokio „fakto“ ir norėdami negalėtų pripažīt. Toliaus, P-tis sako, kad tiktai M-čio „sėbrai“ jį gyrė kaipo gydy- toją, ir tai sakydamas, jis at- meta ir tai, ką T-tis pasakė, kad daugeliui jis (M-tis) pa- tikdavęs kaipo „pigus“ gydy- tojas; nors, žinoma, ir tas žo- dis: „pigus“ čion turi reikšti nužeminimą, ne pakėlimą gy- dytojaus vardo.

Bet visgi, rodos, geriau ir padoriau padaro tas, kurs duo- da žmonėms priežastį pava- dinti jį „ne brangininku“, „ne lupiku“, arba kaip T-tis nor — „pigiu“¹⁾ ne kaip tas, kurs

1) Rodos kad negirdėjau mūsų žmo- nes sakant: „pigus“, arba „brangus žmogus; matyt, lietuviai nekupčiau- ja žmonėmis, už tai ir to žodžio nėra.....

užsipelno „lupiko“ vardą, kaip žmonės ir vadindavo d-rą G-čią ir ką Ts. ir P-is pripažįsta (P-tis da daugiau prideda: (Grynevychia) „lupo nuo ligonių brangų užmokestį, nevažiavo pas ligonį, jei jam išaugšo neužmokėdavo tiek, kiek jis reikalavo ir tt.“) Teisybė, žmonės sakydavo, kad Gr. geresnis daktaras, kaip M-tis. Ir gal but, kad teip. Reikia pritari S-čiui, kad visiems daktaras negali įtikti (ir ne tik daktaras). O ypač kaime, kur viens daktaras turi užsiimti yvairių-yvairiausioms ligoms. Juk žihome, kad kiekvienos ligos yra specialistai-daktarai; viens negali but visų ligų specialistu. Dėlto ir blogai mūsų kaimiečiams; ne teip kaip mieste, kur gali pasirinkt tam tikrą gydytoją, turint kokią nors ligą. M-tis—specialistas akių ligų. Bet užsiimant gydy mu tiktai akių, kaime nemisi; čia reik visokiom ligom užsiimti. O išmukt gydyt visas ligas reikia pasėt moksle ir turēt didelę daugybę visokių įnagių ir ant to reikia turėti daug... pinigų...

Kaslink moteriškų ligų, tai šiteip man rodosi.

Abelrai mūsų žmonės, ypač tamsesniejai ir biednesniejai, susirgę pavojinga liga tikisi, kad „pereis“ ir da paabejoja, ar daktaras ką „mačys“, o ypatingai, gailisi, arba neturi pinigėlių ir tokiu budu laukia paskutiniosios, kada jau nė šimtas daktarų nepagelbės. Šitos priežastys yra savos visiems mūsų žmonėms. O moterims—ypač jaunoms, kurioms tik ir reikia tankiausiai daktaro pagelbos — prisideda da ir kvailoji gėda. Juk tas yra, kad atsitinka tokios kvailės. Velyk numirti, o nematyt tokios gėdos (rodosi, kad daktaras butų moteriškė, tai nebutų tos gėdos)... Dėl šitos priežasties patvirtinu P-čio faktą, kad—anot jo—„gimdančiosios bijojo, kaip ugnies, parvežimo

prie jų daktaro Matulaičio“, o aš pridėdu: ir ne Matulaičio. O kad kokiai ir parvežus Matulaitį reikėjo „persikelti į geresnę pasaulę“, tai, vieną, gal parvežė pervėlai, — kas ir nenoroms atsitinka kartais dėl ilgumo ir biauromo kelių, — antra, ir operacija kartais galėjo nepasisekt. Aiškus dalykas. Humorištiškai laikraščiai tankiai juokiasi ant šito temato net iš garsiausių profesorių. Bet tikrai, faktiškai parodyt, mes negalime. Negalime ne dėlto, kad da ne vieną gydytoją valdžia neišvarė į Sibirą už tokią žmogžudystę. Juk jeigu kas nuskriaudžia kitą žmogelį ir įvaro jį į vargą, sakom: „tai kraugerys!“ — o vienok, kad tas žmogelis vargdamas džiustadžiusta ir nesulaukęs senatvės, numiršta, — nesakom, kad tas kraugerys jį nužudė; teip pat elgiamės su tamsiais mūsų kaimiečiais, kurių sumuštos pačios, pasirgusios kelias dienas ar nedėlias, numiršta. Toki žmogžudžiai ne tik liuosi nuo Sibiro, bet ant jų nieks nė pusę žodžio nesako; labai turi but įvaisku, kad per šermenis tokios nelaimingosios išgirstum nuo bobelių trumpą, nedrąsiai šneką: „per jo pričiūnę... žmonelė...“

Jeigu ant šitokių žmogžudžių, kurie su noru žudo savo aukas, mes nieko nesakom ir tiesdarystė jų nebaudžia, tai ką galime sakt ant daktarų, jeigu jie nužudo žmogų, norėdami jį išgelbēt nuo mirties?..

2. Kad koks inteligentas, ar kunigas gyvendamas tarp žmonių, gražiai su jais apsieina, nežiuri į juos iš augš'o, neniekina jų, pašneka kaip su savo tikrais draugais, be jokios puiybės, be panaberijos, žodžiu sakant—visai populiariškai, tai toks apsiėjimas labai yra gražus, pagirtinas ir vertas pasekimo, jau tiktai dėlto, kad toks apsiėjimas naikina tarp žmonių visokius skirtumus,

o gimdo meilę, sutikimą, vienybę. „Žiurėk, tokia asaba, o nesipuikavoja ir su prastu žmogum pašneka, kaip su broliu, tai ką tu da čia mandrauji!“ Tokius moralus gali girdėti tarp tamsiųjų mūsų brolių. D-ras Matulaitis buvo populiariškas žmogus, ir nedyvai, kad daugelis žmonių jį gerbdavo ir jis turėjo pažįstamų tarpe kaimiečių. Bet dėlto jis ir jo pažįstami nepatiko Teisučiui ir Pilviškėčiui? Šebraitis ant to atsako teip: 1) „ir pateai p. T. nesislepia, kad jis nekenčia d-rą (—d-ro) M. dėlto, kad ansai drįso nešokti teip, kaip kunigai duduoja, o turėjo savo nuomonę“. (Apie tai mums atsieis toliau pašneket); 2) „Argi tai ne nusidėjimas, kad jisai vietoje draugauti su vienu tik kunigais, kaip tai darė p. d-ras Grynevychia, padrįso turėti dar ir kitus pažįstamus ir dar tokius, kurie p. T. nepatinka“. Toliau S-tis šiteip privadzioja: „godojantis save žmogus niekados nepavelys sau kolyti kitus „skliurais, tinginiais, dykaduniais, snargliais“ tiktai už tą, kad jie kunigams nepatinka“. Dabar peržiuresime T-čio (ir P-čio) motyvus, dėlko jis teip juos pravardžioja.

3. Žinome už ką T-tis apkaltina M-tį ir jo „partiją“: už nepasnykavimą, už nevaikščiojimą į bažnyčią, už nėjimą špažinties ir negražų apsiėjimą. S-tis atsako, kad pasnykai, išpažintis, atlankymas bažnyčios yra privatiški dalykai, ir nieks apie kitus dėl tų dalykų neprivalas rupintis ar kas tai pildo, ar ne, o ypač garsinti viešai per laikraščius. P-tis nenoroms čia pritaria S-čiui, — ir tuomi, suprantama, atmeta ir tą dalį T-čio apkaltinimų—sakydamas: „Faktas yra, kad ne dėlto žmonės piktinosi p. Matulaičio apsiėjimu“, kad nėjo į bažnyčią, nėjo išpažinties, nepasnykavo „o priešingai—dėlto, kad jis ir jo sebrai

ėjo į bažnyčią, bet elgėsi ten biaučiau, kaip paskutiniai kaimo piemenpalaikiai, biaučiau, kaip elgiasi bažnyčioje rusų policija, nes tokiu budu —kaudžiai užgaudavo katalikiškus žmonių jausmus“. Toliau P-tis paaiškina: „p. Mat. ir jo sebrai“ „besibaigiant misioms ateidavo ant šventoriaus pereidavo jį visą, juokdamiesi ir lazdelemis švytruodami ir atsistoję kur patvoryje, stumlydavosi ir zibataudavo su šalia stovinčiomis merginomis“. —Na, kad šiteip, tai aš pirmas mesčia geležinę pistinę jiems į akis ir sakyčia: „Teprasmenega visoks mokslas ir tas neva apsvietimas, kad per tai žmogus neįgauna nė menkiausios kibirkstėlės dotos ir elgiasi kaip tamsių-tamsiausiejai tie kaimų jauniejai!“ Ir aš misliju teip kiekviens pasakytų, kurs šiek-tiek numano: kas yra gera, o kas bloga. Ir tai pasakytų didelę teisybę, — tokią didelę teisybę, kokią didelę P-tis padarė klaidą tame dalyke. Nė pridēt, nė atimt — lygiai toki apsiėjimai, P-čio aprašyti, priguli tik garsiam jam *Navickučiui* ir jo „kumpanijai“ (Juozuniskės—Bagotšilio apielinkės) ir man gerai žinomam, teip pramintam *Samsonui* (Griskabudžio valsčiaus, bet Pilv. parapijos). Apart šitų dviejų partijų buvo (ir yra) da daugybė mažesnių partijų, kurios susirinkdavo šventomis dienomis, ypač per atlaidus, ir darydavo tas savo orgijas. Ir keliolika metų atgal, kada Matulaičio-daktaro, ne tik Pilviškiai, bet ir visa Lietuva nežinojo, jau buvo čionai toki „matulaitiniai“; neišnyko jie, žinoma, ir M-čiui atsiradus, neišnyko ir jam iškeliavus, ir Dievas žino, kada jie išnyks! Begu tik tada, kada iš tarpo mūsų, kurie skelbiame save tų tamsuolių švietėjais—išnyks neteisingi užsi-puldinėjimai... Be abejonės, Pilviškietis padarė didesnę

klaidą, negu T-tis, kadangi jis T-čio suklydimą pripažino už tikrą teisybę, už faktą. Kiek aš žinau, M-tis visai neidavo į bažnyčią. Kai buvo jaunikis, gal ir nueidavo; to aš nežinau, nes jo visai tuokart nepažino jau. Antrą vertus, jisai nebuvo nė koks girtuoklis, nė paleistuvys—ar gi galėtų sėbrauti su tais tamsuoliais jaunaisiais, kuriuos žmonės vadina „žvėrimis“, „pasileidėliais“, „latrais“, „girtuokliais“ ir tt., neskaitant jau T-čio paminėtų epitetų? Ir tarp žmonių niekad negirdėjau panašių šnekų apie M-tį. Šneko tik, kad, girdi „nepildo tikėjimo“, — lygiai taip, kaip ir ant G-čios šnekojo. — Bet nešnekėsiu tuščiai, o primisiu vėlyk, kokį faktą. Vieną kartą Samsonas kelias nedėlias gaude sumušti vieną vaikina. Užklaustas, už ką jis ant to vaikinio taip įpyko, atsakė, kad už tai, kad jis nenorįs su juo ir su jo kompanija susidėti: aną nedėlę pavadinau pas Abelį ant puskvotierkės, tai nutaiksejo, nutaiksejo: tai ne turiu česo, — tardamas šitą žodį ypatingai pratęse: „čėėė so“, — tai šiaip, tai taip, o aš jau žinau, kad jis nosį riečia... Kur gi!—tu bernas, o aš gaspadoraitis!... Knygutes kokias nešiojasi, siūlo tai vienam, tai kitam — durnius! — reik čia kuof jo tų knygučių... Y, tas rupė! paminės jis mane! Aš jam išmušiu iš galvos ir tas knygutes! Ve jis—pons!—kurgi — skaito knygas, ana, lyg Sabana!”

Be abejonės, tas vaikinys, aš misliu, turėjo but viens iš „matulaitinių“, kadangi, — kaip T-tis sako, — „matulaitiniai platinę lietuviystę, t. y. lietuviškas knygutes. Bet taip-pat be abejonės, dabar visiems aišku, kad tarp „matulaitinių“, platinančių lietuviystę ir „matulaitinių“ taip bauriai pasielgiančių šventoje vietoje yra didelis skirtumas. Ne dedu į antį ir tų lietuviystės platinan-

čių, bet visgi negalima pripažinti už jų savastį tą, ko jie neturi...

4. Sėbraitis sako: „Toki dalykai kaip, dėl ko d-ras M. paėmė tą, o ne kitą pačią ir kiek ji moka, nė p. T. nė „Žvaigždei“, nė kam neprivalo rūpėti“. Ant to P-tis atsaako: „Vargiai su tokia nuomone galima sutikti: ar gi tikrai mums vis-tiek, ar mūsų inteligentai ima pačias lenkes, vokietes, maskalkas ar lietuves? mokintas ar nemokintas? Ar gi ir jis pats, p. Sėbraitis, nenupeiktų lietuvių, kuris paimtų pačią pravoslavę?“ Be abejonės, — patvirtinu aš. Ypač jeigu pravoslavę... Tokį lietuvių visi lietuviai be skirtumo: ar tai kurigs, ar liberalas, ar laisvamanyš, ar socialdemokratas — visi, gaivinantieji ant lietuviško grunto kokią nors idėją — pavadintų išgama. Ir taip yra. Nors jis pats, kai po lietuvių, netaptų išgama paėmęs pravoslavę, tai jo vaikai tikrai bus išgamos — pravoslavai, o sykiu ir maskoliai ir tankiausiai da biauoresni lietuvių persekiotojai, negu tikriejie maskoliai. Su pravoslavija surišta despotizmas—dėl to mes, lietuviai, visi, be skirtumo nuomonių, jos nekenčiame... Nors P-tis da užklausia: „Ar nepasijuoktų ir jis pats, jei, paveizdan, katras iš dabartinių Joškaus liuosininkų paimtų vieną iš jo dukterų?“ tai, kas žin—aš tik nusi juokčia, kad tokią negražią pačią paėmė; alė tuojaus supykčia, kad paėmė ją tikrai dėl pinigų, Joškaus kruvinai išluptų iš tamsių mūsų ukininkų; kad dėl pinigų, — žinau, kad tai darytų ne iš meilės, ne iš padabonės,—nesigėdėjo įsitaistyti tokį kraugerį ušvį... Ant laimės, nereiks mums nė juoktis, nė pykt, kadan-gi visi tie „liuosininkai“ jau senokai pačiuoti...

Bet nebusiu tuščiakalbiu.
(Toliaus bus.)

Teistojas.

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Brooklyn, N. Y. Pas mus lietuvių yra labai daug; tikrą jų skaitlių sunku pasakyti, nes skaitosi ne šimtais, bet tūkstančiais. Ir korespondencijų iš mūsų miesto gali visuos laikraščiuos patėmyti, nors jų įturyš daugiausia vienoks, nes nieko gero ir linksmo negali iš jų atsizinti, apart šmeizimų ir dergimų viens kito. Iš to prašaliečiai gali manyti, kad pas mus kito nieko ir nėra gero, kaip tik asabiški ginčai. Inteligentų ir „apsitrynusių“ pas mus netruksta, tik jų darbų nematyti. Užmanymų mes turim gana svarbių, bet nėra kam jų įkūnyti. Taip, yra pradėtas jau nuo seniai statymas tautiško namo, priegtam susitvėrusi lietuvių kooperacija, ant galo tapė įsteigta lietuvių spaudos bendrija, bet visi mūsų taip svarbūs užmanymai dar tebėra vystikliuose, ir turėsime gana ilgai laukti, pakol juos įkunysime. Kiti gal pasakys, kad tokiam skaitliui lietuvių tas visu negali būti sunku. Tas teip, bet žėdnas prašalietis, kad pamato darbus vadovų tų užmanymų, rankas pakratęs bėga šalin. Nes mūsų vadovai vietoj darbuoties bendrijai ir kits kitam pritarti ir prigėlbėti, tarp savęs piaujas ir dergias, niekindami darbus vieni kitų. Taip patvyzdin, p. XX. kelintame čia Nr. „V.“ apkalbėjo gana gražiai savotiškai lietuvių kooperaciją, kad ji nieko neveikianti ir pinigūs surinktus nuo žmonių bankon kraujanti. Aš paklaščė a p. XX.: kiek akcijų jis paėmė L. Korporacijose. Neužtenka kalbėti ir sakyti, kad kits nieko nedaro; geriau aikšėn, brolau, ir atsiveskię savo draugus, vieton atkalbinėti, prisidėk prie mūsų ir padėk mums dirbti. Nes gerų norų neužtenka, reikia ir darbo. Mes ir gi su tuščioms rankoms bepritarėjų ir man-

drių kalbėtojų, kaip p. XX., negalim nieko padaryti; ir tuos kelis dolerius, katruos korporacija turi ir su kuriais nieko negal pradėti, nes jų permažai, kurgi juos laikysime, rasit kišenėj pas kasierių ar prezidentų? Ką niekus kalbėti ir su tokiais savo darbais kitus nuo prisidėjimo traukti, geriau prisidėk pats ir padėk mums padaryti taip, kad tie pinigai banko nekliudytų, bet kad mes čia veikiai už juos galėtume įsitaisyti didžiausią krautuovę Brooklyne. Sakysi rasit kad esi viens iš vadovų tautiško namo, ir dėl to nerandi laiko ar reikalo dar su kitoms įrėdnėms rūpintis, bet tada Tamistai vis dar neišpuola kenkti kitam; čia dirva varpnota ir plati: užteks ir Tamistai ir kitiems, tik darbuoties reikia, o ne trukdyti matant kitą besidarbuojant. Žinoma, per tokius užsipuldinėjimus, korporacijos šalininkai ir kerta visa išgale ant Tautiško namo, ir taip steigias kenkti vienai korporacija antrai, kad abiem nežinomas laikas įkunjimo savo mierių. Kad vadovai tarp savęs keikias ir dergias, prašaliečiai, katrie ir norėtų prisidėti prie ko, matydami kokia viešpatauja netvarka, žinoma, traukia šalin.

Laikraščiuose tankiai matyti raginimus remti „savuosius“, ar tai vertelgas, biznieriūs etc. Bet kad tie „saviejie“, paremti ir pralobę, nieko neatneša tautai naudos, tai visi žinom. Aukauja ant tautiškų reikalų arba paremia gerus užmanymus daugiausia tik pavargėliai darbininkai kurie uždirba po 6-8 dol. ant sanvaitės. Iš biznierių, kurie yra pralobę per prikalbinėjimus tautiškų laikraščių arba tautiečių, visu mažas skaitlius besivadinanti lietuviška pavarde, o ką kalbėti ten apie naminę vartojamą kalbą arba aukų dėjimą! Jiems yra mieli tik lietuviški „kėstamieriai“. Jūk mes tu-

rim Amerikoj kelis tukstančius lietuvių biznierių, o kiek mes turim „Aušros“ sąnarių? Juk ju priderystė butų remti „Aušrą“ nes iš jos triuso mes turėsime mokytus vyrus, kurie teipgi neužmirš šaukti: „lietuviai, pirkit viską pas lietuvius!“ o iš to juk ir vėl jiems busis. Brooklyne teipogi daros, pralobęs Luteraitis jau Luther, Jokubaitis—Jakobs, Prugštėlis—Prussel, Borvaiša—Borvich. Dar vieną negerą papratimą mūsų apšviestunai turi, kad nešneka namie savo liežuviu. Yra tokių motinų, kurios svarą mėsos pirkdamos pas anglikus ant pištų rodo, o namie šneka su vaikais angliškai, ir nesykį teko matyti, kad vaikas nė žodžio nemokėdamas lietuviškai su motina kokiam reikale nesusišneka. Daugelis dar ir lenkberniauja, net ir tarp tų kurie turėtų ducti pavyzdį kitiems. Taigi nors mūsų čia yra ir didis skaitlius, tačiau jokios naudos savo tautai mes neatnešam, ir dar savo pasielgimais kitus piktinam; tą gana aiškiai parodo paskutini atsitikimai, ir tą viską daro fanatizmas mūsų kelių vadovų — „misiŃonierių“.

Pikolo.

Waterbury, Conn. Atsiminus seną tėvynę, kur laimėgai jaunas dienas leidome girdešdami Lietuvos dukreles — mūsų sesutes linksmas ir širdi raminančias daineles dainuojant. Lygų Lietuvos laukeliai pilni gražiausio skambesio lietuviškų balselių! Tę Lietuvos dukrelė prie kiekvieno užsiėmimo turi pritaikytą linksmą dainele; verpia plonus siulelius, — dainuoja dainele, audžia plonas drobėles, — liuliuoja dainele, baltina drobėle dar linksmiau dainuoja ir laukuose prie visokio darbo vis girdisi linksmos dainelės. Daugumas čia pribuvusių Lietuvos dukrelių nustojo to viso linksmumo ir tos laimės kurią

tėvynėje turėjo. Jos pametė lietuviškus papročius, pamėgo savę perdaug puošti ir iš to neišmintingai didžiutis. Teisybė keletas iš jų priguli ir prie Susivienijimo L. A. ir T. M. Dr., bet už tai kur kas didesne pusė jų skaitliaus visai nesupranta ir nenori suprasti tautiškų reikalų. Daugumas iš tų, ką nuo Susivienijimo šalinasi, neturėdamos nieko veikti, turi praleisti laiką be jokios naudos. Teko patėmyti, kaip mūsų graži geltonplaukė sesutė, gražesnė už Jerikos rožę, po kelis kartus blešinę alaus iš karčiamos velka. Natviai išrodo, kaip mergina, amerikoniškai persigrubus, dar kvietkutę už kaselių užsikisus, su trigorte blešine 4 ar 5 syk ant vakaro karčiamą atlanko. Matomai viena tiek raugalo išgerti negali, todėl esti ten susirinkę daugiau, dėl kurių ta Jerikos rožė su pasididžiavimu, dar blešinę pasiubudama velka alutį per visą mielą vakarėlį. Ant laimės daug tokių nesiranda merginų, bet geistina butų kad nė vienos nesiras tų norinčios per vakarą vilkti blešinems alų dėl kokių ten susirinkusių gerėjų.

Amerikoje visi padyvija merginoms, kurios maišuoja su blešinems į karčiamas, todėl ateitis joms gali būti abejotina ir nepageidaujama. Merginos turinčios viltį dėl geresnės ateities, visai su alum neužiima, bet šio-to mokinasi, knygeles skaito ir gražiai elgiasi.

Kunigėlis, ką be šokinėja apie savo — už žmonių sunkiai uždirbtus ir ant Dievo garbės sunėštus grašius nupirktą — automobilį, geriaus draustų žmones, o ypatingai bažnyčią lankančias merginas nuo girtybės. Pats savę nuo pragaro išgelbėtų ir daugelį dašių iš surugusio alaus ištrauktų.

Bažnytinis.

E. St. Louis, Ill. Vietinėse gyvulių piovinydionėse alau-

čia straikas, taigi daugelis ir lietuvių ten neteko darbo. Straiko pabaigos da nesimaty. Unija duoda straikieriamą kasdieną po gabalėlį jautienos ir kepalėlį duonos, vedusiems duoda biskį daugiau. Žinoma, kad su tokia menka pašalpa sunku pragyvent tiems, kurie neturi pirmiaus susiėdyję pinigų. Kompanijos gi prisivarę skebų sau dirba, skebauja daugelis ir lietuvių; tuli jau net ir kailin gavo už tai. Lietuviai iš kitur dabar tenevažiuoja čia, ypatingai neklausykite agentų viliojančių į straikus skebauti. Straikai užkenkė ir visiems lietuviams vertelgoms: neskaitant kitų, jau pradėjo ir lietuviškos karčiamos nykti, nes iš 14 jau 3 nunyko, o ir likusios pasvyro.

Mūsų lietuvių turi jau ir kunigą, — tai daugeliui iš laikraščių žinomąjį kun. B. Šlamą. Nežinia koks bus rėdas pas jį, bet jau vos įkėlęs koją pradėjo nuo reformų: išmetė parapijos visą komitetą ir paėmė visą valdžią ant parapijos į savo rankas. Iš pradžių dėlei to buvo pakilęs tarpe parapijonų ir kunigo smarkūs vaidai, bet iš lengvo vėl aptilo. Nežinia kaip tas ilgai patvers. Dabar gi nieko k. Š. negalima užmėtinėti: nors pinigus glemžia į savo kišenę, tai nors nekeikia davėjų, kaip tai darė ex-kunigas Mašiotas.

Laumės Vaikas.

Worcester, Mass. Kas buvo 9 rugpiučio vietiniame „court'e“, tai labai nesmagų įspudį išsinešė, pamatęs kiek čia lietuvių atėjo jieškoti pas svetimtaučius teisybės; atėjo, vieni skuduriais apsiraišioję galvas, kiti išskustais ir sulopytais pakatšiais, dar treti peiliais subadyti. Gaila net žiūrėti į tokius nelaimingus tarmybės vergus! Tiesdarys ir loječiai juokėsi pilvus susiėmę, o paskiaus nuėlavę visų kišenes, atėmę po 10-20 dol.,

ir išvarė visus laukan. Kadangi tarp jų buvo vos tik keli lenkai ir keletas „bomų“, o didesnė dalis buvo lietuviai, tai žėdnas pamislys, kad Worcesterj gyvena vieni tik lietuviai ir tai visi labai neramos dvasios žmonės. Pirmoji mislis bus klaidi, antra — teisinga.

Ypatingai kiekvienas buvęs ant minėto sudo persiliudyjo kad čianykščiai lietuviai yra dideli gerėjai, nes ir išstumti laukan iš sudo su ištuštintomis kišenėmis vėl griebės visi už degtinės, idant užmiršti tokią bėdą...

7 rugp. buvo parapijonų susirinkimas, ant kurio buvo svarstyta, kaip nusikratyti gadinantį lietuvių vardą dvasišką vadovą, kun. Jakštį. Vienam žiurint ir prisiklausant į susirinkimą, galima būtų nupiešti puikus ir juokingi paveikslai: tai nutįla visi ir klausosi ką vienas pasakoja apie savo kunigą, tai vėl pasileidžia visi juokais, kad net braška sienos. Ypatingai kaip vienas papasakojo apie tai, kaip kun. J. ėjo pas mergas, bet kad tos užsidarė nuo jo duris, tai šis pasiėaukė zakristijoną, kad tas padėtų jį atmušti; arba vėl kitas dievuotas žmogelis su ašaroms skundžiasi susirinkimui: kaipgi aš, dievuliau, galiu mušti į krutinę kada kun. pakelia komuniją, kad man stovi mislis, kad kun. tik ką nuo mergų parėjo?... Po didelių ergelių ir lermų nutarė rašyti vyskupui skundą ant kunigo ir prašyti, idant jiems jį permaintytų. Teip tai, kada vieni lietuviai darbuojas dėl pagerinimo savo busenos ir pasiluosavimo nuo visokio despotizmo, bei kapitalizmo vergijos, antri — užsiima tik tuom, kaip da stipresni nukalti sau retežiai. *Melinakis.*

Nuo Redakcijos.

Už korespondencijas ir apgautimus „Vienybės“ redakcijai neatsako.

Susivienijimo L. A. reikalai. Naujai prisiraszė prie Susivienijimo Liet. Am.

Pittston, Pa. 7 kuopa
Petronė Sakalauckienė
Karalius Marčiulionis
Katrė Marčiulionienė
Vincas Miliauckas
Antanas Kairukštis
Petras Kavaliauckas
Jurgis Matuza
Stasys Matuza
Juozas Likauckas
Pranas Stačiokas
Teofilius Navickas
Juozas Svėdas
Petras Senauckas
Ona Senauckienė
Jokubas Trerutis
Vincas Račvinavyčia
Pranas Viškėta
Wilkes-Barre, Pa. 62 kuopa
Juozas Adomynas
Matijošius Sindoraitis
Johana Sindoraitienė
Perrine, Pa. 99 kuopa nauja
Vincas Strongas
Jonas Pencikis
Juozas Saldukas
Stasys Tumosa
Juozas Kazakevyčia
Wilkes-Barre, Pa. 35 kuopa
Juozas Rudaitis
Antanina Rudaitienė
Petras Bakis
Rochester, N. Y. 69 kuopa
Marė Juodzbalitė
Antanas Pliuškevyčia
Luzerne, Pa. 67 kuopa
Alena Budzeikienė
Pala, Ill. 82 kuopa
Simanas Stelnonis
Jurgis Kaminskis
Selėstras Zdanoveyčius
Nikodemus Zarockas
Pranas Stankevyčius
Chicago, Ill. 36 kuopa
Ona Jobinienė
Jonas Pranowski
Valerija Vainaikiutė
Aleksandra Bijanskis
Leonas Ruigis
Leymore, Conn. 28 kuopa
Metejus Šilaitis
Hastings, Pa. 25 kuopa
Elzbieta Frenicdienė
Cleveland, Ohio. 14 kuopa
Justinus Pečkaitis
Stanislovas Palilionis
Vincas Vienbiskis
Juozapas Valintikonis
Antanas Jagminas
Elizabeth, N. J. 3 kuopa
Vincas Juknialis
Jonas Gausa
Katrė Rutelionienė

Pius Januškaitis
Rožė Grigutienė
Kazys Grumblinas
Juozas Slavickas
Plymouth, Pa. dr. Vytauto
Antanas Bancevyčia
Ona Bancevyčienė
Pranas Zdanavyčia
Rozalija Zdanavyčienė
Philadelphia, Pa. 10 kuopa
Vincas Zalnieraitis
Ona Zalnieraitienė
Ona Zalnieraičiutė
Kazys Zalnieraitis
Pranas Kamarauckas
Ursė Kamarouckienė
Bernadas Šlokaitis
Petronė Juodienė
Jonas Petrikis
Mikas Miliauckas
Domice Levanavyčiutė
Juozas Urvaikis
Nikodemus Czeladinas
Jersey City, N. J. 50 kuopa
Juozas Laupelis
Waterbury, Conn. 11 kuopa
Juozas Cesynas
Petronė Kidulienė
Filiomea Virbickiutė
Barbora Kiduliutė
Stanislova Burneskiutė
Monika Gaidemavyčiutė
Marė Bendoraičiutė
Jieva Mačioniutė
Jieva Rudaitė
Pran. Vaitkevyčia
Augustas Pakulius
Magdė Baltromanavyčiutė
Jieva Klišiutė
Veronika Bogušitė
Ona Jurkiuniutė
Katrė Juodsnukiutė
Edwardsville, Pa. 85 dr. Gedimino
Konstantas Vaičiulis
Newark, N. J. 27 kuopa
Kazys Laukaitis
Simas Savickas
Springfield, Ill. 79 kuopa
Marė Kasparavyčienė
Ona Kazučionienė
Throop, Pa. 76 kuopa
Antanas Mitkus
Worcester, mass. 57 kuopa
Juozapas K. Tropis
Cezaras Vaškelevyčia
Jonas Smaleitis
Raulinas Banionis
Marė Krištolaičiutė
Antan. Vosylius
Adolpas Liudeikis
Apolinas Neviera
Pittsburg, Pa. 40 kuopa
Jonas Paseckis
Veronika Stanaitienė
Vincas Kupeikevyčia
Jonas Barkauckas
Monika Bereckienė

Juozas Kepurutis
Jonas Uselis
Juozas C. Miokevyčia
Antanas Kepurutis
Jonas Urbonas
Jonas Kepurutis
Jonas Miliauckas
Tam. Grigas
Andr. Stankus
Petr. Zaleckas
Feliks Ptakauckas
Pranas Meištas
Jonas Jakubauskas
Jonas Bikinas
Stasys Statlikas
Damin. Valeckas
So. Chicago, Ill. 74 kuopa
Stasys Burniauckas
Delray, Mich. 8 kuopa
Jonas Kasevyčius
Magdė Kasevyčienė
Baltimore, md. 64 kuopa
Jurgis Maštauckas
Antanas Mockevyčius
Kazys Mikolaitis
Spring Valley, Ill. 46 kuopa
Jonas Norkevyčius
Magdė Pauliukaitienė
S. Boston, mass. dr. Liet. Dukt. 72N.
Ona Venskienė
Marė Jankauskienė
Jieva Kukiukė
Jieva Adukoninkė
Marė Biniškevyčiutė
Marė Vaivadukė
Ona Vadapalaitė
Aleksandra Karikiutė
Antanina Stankevyčienė
Barbora Antanavyčienė
Konstancija Konaliutė
Grand Rapids, Mich. 60 kuopa
Elzbieta Pašluostienė
Edwardsville, Pa. 1 kuopa
Pranas Petrauckas
Elzbieta Petrauckienė
Antanas Stašinskas
Pranė Stašinskienė
Elizabeth, N. J. 28 kuopa D.L.S.
Kazys Urbis

Mazi vaikai prisirašę.

Minersville, Pa. 13 kuopa
Pranas Tampauckutis
Albertas Tampauckutis
Arminas Tampauckutis
Volteris Tampauckutis
Springfield, Ill. 79 kuopa
Jonas Giraitis
Cleveland, Ohio. 14 kuopa
Edvardas Grite
Philadelphia, Pa. 10 kuopa
Juozas Skarzinskutis
Elizabeth, N. J. 3 kuopa
Vincas Juknelis
Waterbury, Conn. 11 kuopa
Stasys Vidziunukas
Monika Czorneckiutė
Bron. Arnatavčiukas
Stas. Motiejaitukas
Alena Bendoravyčiutė
Vytautas Bendoraitukas
Vincas Keneusiukas⁽²⁾
Anelė Motiejaičiutė
Valerija Motiejaičiutė
Tamošius Taresevyčiukas
S. Boston, mass. dr. Liet. Dr. N. 72
Ona Luckiutė
Olimpa Lelešitė
Ona Račevskiutė
Marė Kačevskiutė
Elizabeth, N. J. 73 kuopa
Bronislova Bočkiutė
Viktorija Bočkiutė
Antanas Kočkus
Hastings, Pa. 25 kuopa
Pijūšas Ališauckutis
Herimie, Pa. 99 kuopa
Petronė Strongiutė
Aldona Andriūšiutė
Delray, Mich. 8 kuopa
Algerdas Urbantukas
Povylas Adomavyčiukas
Forest City, Pa. 2 kuopa
Antanina Džikiutė
Juozas Gulbinukas
Vincas Makauckutis
Kazys Makauckutis
Juozas Makauckutis
Lost Creek, Pa. 4 kuopa
Pius Urbonukas
Antanas Urbonukas
Biruta Kuršviečiutė
Keistutis Bridiekutis
New Britain, Conn. 34 kuopa
Jieva Petrauskiutė
Algirdas Antanaitukas
Biruta Norkiuniutė
Scranton, Pa. 30 kuopa
Gertruda Mileviutė
Torrington, Conn. 55 kuopa
Teodora Maliauckiutė
Juozas Malinauckutis
Elzbieta Malinauckiutė
Lawrence, mass. 41 kuopa
Julė Bartvardaitė
Brooklyn, N. Y. 38 kuopa
Edvardas Arbaša
Ona Magarato
Stasys Lukoševyčiukas
Ona Lukoševyčiutė
Petronė Radziavyčiutė
Kazys Kurzentaikukas
Petras Kundrotukas
Emilija Kundročiutė
Marė Kundročiutė
Reimondas Kundrotukas
Birutė Lukoševyčiutė
So. Boston, mass. 32 kuopa
Jonas Vyt. Zvairaitukas
Viktoras Lockus
Vicentas Račevskis
T. Astramskas.
S. L. A. sekretorius

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės.”

Foxcroft, Me., kuopa nutarė neprisidėti nė prie išleidimo knygos, nė užsiimti albumais bei paveikslu.

Kp. r.št. J. Klímavycia.

Newark, N. J., kp. pritarė prisidėti prie išleidimo knygos, o atmetė susidėjimą su albumais.

Kp. sekr. V. Ambrozovyčia.

E. St. Louis, Ill., aš pavienis sąnarys pritariu išleisti arba prigelbėti išleisti D-ro J. Šliupo parašytą knygą.

J. J. Razokas.

Isz visur.

Iš Aprikos, Kongo valstijų, praneša, jog dalyje, prigulincioje prie Belgijos užgime su mišimais ir jog į tas apygardas greituoju tapo pasiūsta kariu menė.

Kaip rašo laikraščiai Buenos Aires, tai respublikos Paraguay valdžia ilgiau nebegalėsianti užlaikyti, nes jokiū budu neįstengianti atsispirti prieš revoliucionierius. Mena kad į prezidentą respublikos pateks insurgentų vadas, generalas Ferreria.

Lenkiški laikraščiai praneša, jog Varšavos generalgu bernatorius Čertkovas gavęs nuo valdžios patarymą atsiskyti geruoju, nuo savo vietos, nes kiteip sako buk jam prisidėję butų patirti daug nesmagumų. Čertkovas buvo visai negabus politikierius ir podraug vienok didelis lenkų smaugikas. Kas užims jo vietą, dar nežinia.

Paskirtas į Suomijos generalgubernatorius kunigaikštis Obolenskis, pirma apėmimo savo vietos panorėjo apsergėti savo gyvastį ant 100,000 rubl., bet jokia apsergėjimo draugija nenorėjo jį priimti. Galiau-

ia viena prisiėmė jį apsergėti, bet su išlyga, kad mokės dvigubą mokesį.

Kada caras pagryžo nuo Plevės šermenų, rado ant savo biuro padėtą revoliucionierių manifestą, kuriame išklostyta buvo, dėl ko tapo užmuštas Plevė, ir pabrėžta, kad žėdnas urėdninkas priešinantis žmonių laisvei patiks tą patį likimą. Caras atidavė tą manifestą ministrui Muravjovui ir liepė ištirti, kas toks buvo per drąsuolis, kurs nematomas galėjo įeiti į paties caro privatišką kambarį. Umai po to išnyko palociaus marsalka, grapas Hesse, kuris beabejonės gerai žinojo, kas padėjo tą baisią popierą.

Pakvietimas.

Uzkviečiame artimus giminės ir pažįstamus ant vestuvių, kurios atsibus 31 rugpiučio; šliubas bus 10 val. ryte su mišioms, šv. Kazimiero lietuviškų bažnyčioj, Plymouth, Pa. Vestuvės bus po Nr. 136 East Main str., Plymouth'e.

Su guodone Jurgis Macevyčia ir Petronėlė Kliubiūtė.

Prakalbos, deklamacijos ir dainos.

Lietuvaičių draugystė parengia prakalbas, deklamacijas ir dainas, 4 rugsėjo, salėje F. Zdanavyčiaus, 8 W. Main str., Plymouth, Pa., prasidės 7:30 vakare. Prietam bus leista knyga vertės \$1,00, ant išlaimėjimo už tą patį įėjimo tikietą. Tikietas 10 ct.

Komitetas.

Balius! Balius!

New Hawen, Ct. 5 rugsėjo naujai uždėtas lietuviškas kluvas parengia balių, prakalbas ir deklamacijas, kurios atsibus ant Cort str. Turn Hall. Prasidės nuo 3 po pietų ir trauksis iki 12 nakties. Uzkviečiam visus lietuvius ir lietuvaiteis ant to gražaus pasilinksminimo

Komitetas.

Balius! Balius!

Boston, Mass. 5 rugsėjo ant Labor Day, 311 Albane str., Brodbine Hall. Prasidės nuo 1 po pietų ir trauksis iki vėlai nakties. Įžanga vyrui su mergina \$1,00, extra merginai 25c. Užprašom vietinius ir aplinkinius lietuvius ir lietuvaiteis, nes bus puikus pasilinksminimas.

Komitetas.

Didelis Balius.

Hudson and Maynard, Mass. S.L.A. kuopa parengia balių, 5 rugsėjo (Labor Day); atsibus Cooperative Hall, Nason str. Prasidės 2 val. po pietų ir trauksis iki 12 nakties. Įžanga vyrui su mergina 35 c., merginai 10 c. Bus prakalbos ir deklamacijos. Užprašome visus lietuvius ir lietuvaiteis, senus ir jaunus, visi busit užganėdinti.

Komitetas.

Pagaukit vagį!

Jis vadinasi Jonas Simkeyčius; nedidelis, 5 pėdų augščio, geltoni plaukai, akis mėlynos, burna plati, balta. Pabėgo 29 liepos (July), paėmęs didelę sumą pinigų. Kas jį sulaikys, gaus didelį atlyginimą

Peter Maskauckas,

1315 Dajmen str.,

Pittston, Luz. Co. Pa.

Aukos kankintiniams.

Waterbury, Ct.

ant krikštynų Zorskio:

Ant. Zorskis 25

J. Kazemėkas 25

A. Viltrakis 25

Smulkesnių 1,35

Išimant 1,05 lieka 1,05

New Britain, Ct.

per M. Neimoną:

A. Labutis 25

M. Valiukonis 25

M. Ekierta 25

Juozas Mincevyčius 50

Smulkesnių 1,22

Išimant 1,42 lieka 1,00

Seatonville, Ill. per Vincuką:

M. Kairys 50

Liud. Jonikas 50

J. Grigalevyčia 25

Step. Ekševyčia 25

Smulkesnių 1,00

Išimant 1,40 lieka 1,40

Simpson, Pa. per Babk.:

Juozas Šargelis 25

Jedv. Šargelienė 25

V. Gailevyčia 50

Alex. Draveckas 25

W. Varem 25

Ig. Burauckas 10

Vlad. Visockas 25

Alex. Tiškus 25

Ig. Stungis 25

Kaz. Petrauckas 25

Juozas Stungis 25

B. Darčana 25

Miss Lattir Krantz 25

D. Čizauckiūtė 25

Lench 25

A. M. Maskauckas 25

J. Anfors 25

V. Babkauckas 50

Išimant 3,80 lieka 1,85

Newark, N.J. ant prakalbų 75

S. Manchester, Ct.

J. Matulevyčiūtė 25

Buvo \$407,08

Lieka izde \$412,98

Aukos mokslaeiviams.

Waterbury, Ct. krikšt Zorskio 1,05

New Britain, Ct. per M. Neimoną 1,00

Seatonville, Ill. per Vincuką 1,00

Simpson, Pa. per Babkaucką 2,00

Newark, N.J. ant prakalbų 75

S. Manchester, Ct. J. Matulevyčiūtė 25

New Britain, Ct.

per vestuves Tamošio:

M. Skritulskiūtė 65

B. " 50

P. Kubiliūtė 25

M. Skritulskienė 25

A. Tamosai 1,00

S. Bagdonai 25

K. Kukauskiai 25

J. Damisevyčia 25

Aug. Griešys 25

Ant. Valinčius 25

Ant. Baršauskas 50

Alex. Tamošiunas 60

New York, M. M. Račiūtė 1,00

Waterbury, Ct. sukolektuota

per A. Žil. ir Pr. Jas.:

S. Glaveckas 25

P. Stoks 20

K. Kazemėkas 25

J. Slucinskas 25

J. Baltrusis 25

V. Glinskas 25

Ona Aviečiūtė 25

Smulkesnių per 20 5,39

Buvo \$77,93

Viso \$96,98

Aukos A. Vištaliui.

New Britain, Ct. per M. Neimoną 47

Seatonville, Ill. per Vincuką 40

Simpson, Pa. per Babkaucką 1,00

Buvo \$65,63

Sykiu \$67,50

Palemonas ir Girzduta.

Parašė M. D. S.

(Tąsa.)

Dabar Girzduta kirvį pasiėmus,
Kerta tuos priešus, kur jos brolius kirto,
O kad ne vienas iš anų išvirto,
Mina lavonus ir stov įsirėmus.
Nes jau Mozurai nuolankumą rodo,
Raktus nuo pilės Palemonui duoda.
Varšavos prizad' atiduoti pilę, —
Iš kurios Voras ir Sava išstremti, —
O burtininkės pradėjo vėl lemti:
Kad yr' Mozurai ir Malkynės (11) šilė;
Bet tie jau kitur iš ten išibastė,
Per tai Giruliai nebegal jų rasti.

Del pazeistųjų Milda nelaimėjo!
Daug nuplikytų ir aklų ir plikų!
Daugel be rankų ir kojų paliko,
Už kurių mergos tekėt nebnořėjo.
O po tų kurie karės laike žuvo,
Didis verkimas ir raudojims buvo.
Žirgai jų vėles nunešė į dangų,
Griaustiniai griovė, debesį gainiojas,
Kareivių vėlės su dievais rokuojas,
Del tautos liko atminimas brangus!
Josgi dukraitės vienos tiktai liekas,
Tamp vaidilutėms, nes nebūyli niekas!
O ant jų kapo didžius kapčius pylė,
O prie jų šono ašaruves statė, —
Kas tenai buvo, tai tuos kapčius matė:
Ant Narvos krašto matomi per mylę,
Ant kalno viršaus akmenais apdėti, —
Lietuviui graudu yra ten stovėti!...

VII.

Svodba.

Vėl Pašėsupj, pilyj Palemono,
Tarnų judėjims didis pasidaro,
Nes pergalėjęs kunigs veda karą:
Reikia priruošti ir mėsa ir duona;
Reikia medžioti, reikia javus kulti,
Nes žėdną dieną kunigs gal pributi!
Pranašai siunsti atneša naujieną,
Kad kunigs gražią Girzdutą paėmęs,
Paliko ponu ir Joteziu zemės,
Teip puikų poną kaip priimt nežino:
Ir verda midų ir žiuri per langus,
Ar neatjoja kunigas jų brangus!
— Jau joja, joja! — Nuo bokštos suriko
Kareivis kur ten ant sargybos buvo,
Tą kart nebagas truputį įkliuvo, —
Nes tai medėjai! — Perdėtinis pyko.
Ant tosios bokštos kitą vyrą statė,
Kurs jaunas budams geriaus viską matė.
Kas gyvas buvo ant žirgų užėdo,
Ant skydų dėjo druską irgi duoną,

(11) Apd. Varšavos Pet. Var. gėlėkėlio stovė.

Idant pasveikint kunigą su žmona;
O čia per mišką kunigs karą veda.
Šale jo jojo kunigienė jauna,
Abu nuo tautos duoną-druską gauna.

Sutiko ponus, kelius išbučiavo,
Ir kiti druską, duoną davinėjo,
Ponai dėkingai ant anų žiurėjo:
Buvo datyrę, kad viernai tarnavo.
Palemons joja jau per dvaro lankas,
Meilią Girzdutą laikosi už rankos.

O paskui jų j' Giruliai jauni
O šale jų pačios dar jaunesnės,
Kurios dėl vyrų žėdną dien geresnės,
Lainings tu, kuris tokias dienas gauni!
Juk tiktai meilė tautą ir gaivina
Tikt meilė šalies nuo priešų ją gina.

Bet buvo liudouš, kur pačių negavo,
Nors savo kraujį už tėvynę liejo!
Gal jie prieš Mildą labai nusidėjo?
Bet dėl liuosybės, žmonijos tarnavo!
Gal dabar Milda jų persigailėjus,
Apteiks su meile nareingus kovėjus?...

Žirgai, kareiviai ir visi jaunieji,
Rutoms, žolynais buvo apkašyti,
Argi čia gali žmogus apsaški
Ką dabar matė žilukai senieji?
Aukso sidabru karžygius gašino,
Šilkų audimuos visus apsupdino.

Naktis. Smaliniai kelmai jau uždegti,
Mėnuo apšviečia apskrytulį visą;
Prasti žmonelės prieiti nedrįso,
O čia nuo šiaurės žvaigždės pradėd lėkti, —
Norint parodyt: nors čia smagu yra,
Tenai yr' mirtis ir ašaros bjra...

Bet kam čia verkti, kam čia pranašauti,
Kad tikra zinia nėra dar atėjus?
O juk nepadės ir ašaras liejus!
Reik' tikrą zinią nuo šiaurės sulaukti!
Vėl žvaigždės krinta, dangus raudonuoja,
O tamsus smakas stov šiaurės žaroje.
Kaip pradėd aušti, dyvų nematyti,
Vėl žmonės smagus geria, uliavoja,
O tie jaunieji gan išibučiuoja;
Po daržus, pievas pradėjo raityties.
Puotos, linksmybės prijautimus sklaido,
Saldus midutis užkaitina veidą.

Ant stalų guli babas, medaunykai,
Mėsienos taurų, briedžių irgi stirnų,
Ir rupi duona išmalta ant girnų,
Ir keptos gulbės ir kiti dalykai,
Midaus statinės ir taurės auksinės, —
Linksminos žmonės iki paskutinios.

O prie Girzdutos moterį prieina,
Nulenkia galvas ir jos klausinėja:
Kaip jai patinka, kada ištekėjo? —
O ji jų klausė kaip dėl jų einas,
Toliaus bus.

Isz visur.

Apie naujas represijas Suomijos ateina šviežios zinos, kurios praneša apie išvijimą iš tarnystės visos eilės suomiškių tiesdarių, protestavojusių prieš policijos šėlimus ir sauvalės. Toliaus praneša apie panaikinimą suomiškų pinigų, o įvedimą į jų vietą maskoliškų. Senis Schaumanas (tėvas peršovusio Bobrikovą) uždarytas Petropavlovsko tvirtynėj, kur labai sunkiai serga. Doktorų prie jo neprileidžia. Areštavotieji Helsingforso universiteto profesoriai apturėjo išstarmę išstremimo į vidurines gubernijas, o nuo prof. Vrede paėmė žandarai parašą, kad neapleis Peterburgo tolei, kol gaus paliepiamą.

Praėjusioj sanvaitėj Anglijos pakraščiuose prisiyrė vokiškas kariškas laivas ir sustojęs neva dėl pasiėmimo anglių nuėmė visų pakraščių paveikslus (dirbo net kelios potografiškos kameros) ir nupaišė apielinkės žemlapius. Tą atlikę, nuvažiavo sau atgalios vėla. Toks vokiečių svečiavimos sukėlė Anglijoje daug visokių šnekų.

Vakarinėje Siberijoje kibirkštis iš lokomotyvo uždegė miškus, kur išdegė 190 ketvirtainiškių mylių išlakių medžių, priklausančių keizerienės broliui, kunig. Šezvigo-Golšteiničiui, ir laike dešimties minutų nuėjo pelenais kaimas Neuverwerk.

Į Paryžiaus laikraščius rašo Peterburgo korespondentas, kad buk tapę susekta, jog užmušėjas Plevės esąs vienas iš Rusijos didžponių ir vadinąsis Sazonovu. Taigi mat, nė žydas nė suomis, kaip pirmiaus visi valdzios laikraščiai norėjo matyti, bet tikras „tėvynės sunus“ prašalino pavojingą viešpatystei budelį.

Lietuviu tauta

senoveje ir sziadien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

(Tąsa.)

Artinanties dienos svotbos, nuotaka sukviesdavo gentis ant česnies ir tarp susirinkusių moterių užtraukdavo marčių raudą, apgailėdama tėvų namų, mergystos luomos, ir sunkumo moterystės gyvenimo: „Kas šildys tėtui, kas šildys matušei rankas-kojeles? kas ilgainiui jiems patalėję klos? Gaideli mano, vištute mano, kas jums aukso papils grudelius? Galvijėliai mano, karvute margoji, kas tavę pagirdys, kas žaliojo atneš šienelio?“ Potam židinio linkon raudojo: „Kas ugnelę kurstys, kas prineš malkelių, kas ugnelę apgaubs ant nakties, kad neišgestų?“

Vienos iš mergų jaunosios raudas raudojo apie jos businčius vargelius, o kitos tiesyjo nebagę.

Dabar atvažiavo jaunojo vežimas su palagu, kėravyjamas keliavežio arba martvežio. Nuotaka, iš nejučių išsivogusi, sėdo į vežimą ir arkliai lėkė šuoliais, lyg kad merga būtų pavogta nuo tėvų. Ant rubežiaus savo sodybos, pasitikdavo ją pats vedlys, su žiburiu dešinėje rankoje, o su kaušu ar taure alaus kairėje, ir trisryk apėjęs aplink nuotakos vežimą, paduodamas jai gerimą, tarė: „Neverk! va šventa ugnelė; saugok ją savo vyro namuose, kaip kad pirmai saugojai tėvų grincioje“. Davęs atsigerti alaus, jis pats greitai grįžo namon. Kelevezis užkirtęs arkliams, važiavo paskui, ir vežimui užvažiavus ant kiemo, visi šaukė: „Keliavežis parvažiavo!“ Tas greitai nušokęs nuo kazlų, bėgo į grincią ir šoko ant kedės, viduryj aslos pastatytos, uždengtos su drobės stuomeniu; jeigu jam nepasisėkė sumačiai užšokti, svečiai iš jo tyčiojosi ir pliekė, ir galiaus išmetė laukan per kitas duris; o jeigu jis išsyk užšokęs atsisėdo, tai visi plojo į plaštakas ir stuomuo buvo jo. Nuotaką įvedus į grincią, kelevezis, pakilęs nuo kedės, pasiėmė stuomenį, o ją sodino ant tos pačios kedės ir čionai buvo atliekamas pakirpimas.

Paskui nuoteka sėdo-i ant apversto dugnu į viršų duonkubilio ant kurio dėjo pagalvį, ziebėsi vaško žvakę, o merginos (družkos) apstojusios aplinkui dainavo dainas, su apgailėjimu mergystos ir tėvų meilės. Paskui merginos, nuėmusios nuotekai nuo galvos vainiką, šukavo ir pynė jai plaukus; jaunikiui gi motina anyta, paėmusi žiupsnelį plaukų, augančių viršui tiesiosios ausies, perkisė per žiedą, nukirpo ir degino jį; tą patį darė su plaukais, augančiais viršui kairės ausies, paskui priešakyje ir užpakalyje. Nuotekos motina (uošvė) stotė ant dukros kelių taurę, jaunikiui gi tėvai, (o paskui juos ir kiti svečiai), ėjo aplinkui, dėjo į taurę pinigų ar ant jaunosios krovė drobes. Pasibaigus pakirpimui, piršlys gėrė alaus taurę ir davė gerti abiem besipačiuojantiems ir pylė ant slenksčio kaip auką namų dievui. Jaunasis tąsyk sėdosi ant pirmos vietos už stalo ir tykia sėdėjo. Keliavežis nešė kedę dėl nuotekos pas ugnavietę; čion mazgojo jai kojas ir su tuomi vandeniui šlakstė patalynę, rukiėdį, svečius, galvijus; jos lupas tepė su medumi, ir draugai vedė su užrištomis akimis prie kožnų durių namuose, liepdami: spirk! Jai paspyrus su tiesiaje koja, durys atsidarė. Prie kožnų durių, javais ar aguono-

mis ant jos barstydamas, švalgonas¹⁾ teip ją mokino: „Buk darbšti gspadinė, namuose laikyk tvarką ir ramybę! tad tau nieko netruks!“

Ziemą jaunuomenė važiuoja rogėse ar važiuose, o vasarą raiti joja ir arklius apkaišo povų plunksnomis ir žolėmis, ir prie žaslų pririša daug skambaliukų. Atvykę, randa duris skląščiais užstumtas. Tad prišlys 3 syk suduoda su lazda, padabinta kaspinais, į duris, o iš vidaus užklausia jaunosios maršalkas: Kas ten? už durių atsiliepia: „Svečiai nebuveliai!“ — Ar daug jusų yra? — „Kiek tur saulė šviesybės, smilčių marė, ponas piktybės, tiek yra mūsų jaunų diktų bernelių, puikiai parėdytų, ant arklių rodintų, saldžius žodelius kalbančių“. — Ko gi jums reikia, kokios vigados, kad gerai butumet priimti? — „Reikalaujam nakvynės, uliojimo, saldžių žodelių patrovos. Mes ir žirgai pailšę; reikia mums baltų lovelių, minkštų padukėlių, plonų drobulėlių, meilingų dukrėlių, snieginų abrusėlių, arkliams stailėlių, kepurems gembėlių, žuonėliams stalėlių, dėl šviesiųjų ūbatų grindėlių. O dėl mūsų kunigaikščio - šviesaus mėnesėlio, aiškios sauluzės —mergaitės“. — Jei daugiau neprasote, vis tai atsiras pas mus. Eikite, vardan dievo! — Durys atsidaro dainuojant: Dėkavojam dievui, Azu sveteilius, Iš dangaus atneštus, Mumis palinksmintų.

Visi sueina į grincią, jaunikis visiems kloniojasi ir gauna palaiminimą, potam visi sėdasi už stalo. Neuzilgo družkos atveda mergą, aprengtą lyg į šliubą, kuri kloniojasi tėvams ir kitiems grincioje, paskui eina aplink jaunuomenę, atvykusią su jaunuoju, kožnam kloniojas ir dovanuoja po skepetaitę, o piršliui ir muzikantui po stuomenį ar abrusą. Jaunikiui ne nesiklonioja ne dovanų neduoda. Potam sėdasi prie jaunikių dešinės, o už jos sėdasi prie stalo družkos. Jaunoji turi turėti, apart družkų, keletą vaikinių ir svocų, apsidengusių su bagota kepure. Jaunosios galva papuošta yra kaspinais visokių spalvų, ant viršugalvio deda vainiką iš rutų ir prisega spalikomis. Išvažiuojant, jauniejie, atsiklaupę ant kelių, gauna palaiminimą tėvų, ir ant kelio dainuoja dainas bei tankiai saudo iš pištalių.

Į bažnyčią ir prie altoriaus jaunąją veda du broliu iš pusės jaunojo, o jį du vaikiniu iš pusės jaunosios. Po šliubo ir įsigėrimo, jaunasis su draugais grįžta į savo namą, o jaunoji — į siva. Vakare jaunasis atvyksta su didesniu skaitliumi pagalbininkų, ir tada maršalkas ir du broliu įveda jaunąją į kitą galą grincios, priversdami nuimti vainiką, nes ji pati tam priešinasi, kiek galėdama.

Nuėmus vainiką įveda jaunąją į grincią ir sodina ją už atskiro stalo. Čion apspinta jaunąją družkos, ir palengva išpina jos kasas, o ji gailiai dainuoja:

Dukrytėle mano,	Nuimš vainikėlj.
Lelijėle mano,	Uždės gobtuvėlj (nuometėlj),
Eik į rutų darželaitj.	Sunkumėlj ant galvelės.
Ten tu pasiskirsi,	Sunkumas galvelės,
Ten tu nusipinsi	Sunkumas širdelės,
Zalių rutų vainikėlj.	Ir visoki rupestėliai.
Vainikėli mano,	Vainikėlis mano,
Zaliukėli mano,	Zaliukėlis mano,
Nėra tavęs ant galvelės.	Lengvumėli ant galvelės.
	Lengvumas galvelės,
	Linksmumas širdelės,
	Nėr jokio rupestėlio.

Čion kožnas iš ėsančių tur duoti dovaną, kurią gaudama jaunoji kloniojasi ir dainuoja: „Dėkui tau, esele, azu drobytėlę, dėkui tau tėveli, azu sidabrėlj, dėkui susiedėli, azu pinigėlj“ ir tt. — Pasibaigus dovanoms, uždėda ant jaunosios galvos kepuraitę ar nuometėlj, ir išvedę iš užstalės sodina prie jaunojo. Tą vakarą jaunoji nuduoda tuzbą ir nežiori į savo vyrą. Kaip kur ant veselijos svečius myli karvojumi, dideliu ir plačiu pyragu, ant kurio viršaus yra padirbti naminiai paukščiai ir gyvuliai.

Ant rytojaus apsivedusi pora važiuoja į namus jaunojo ir paima kraitį jaunosios vožtuvuose. Giminaičiai gina kraitį, ir todėl nuoteka turi jiems duoti dovanas. Prieš pat išvažiavimą, jaunoji sėdas ant slenksnio ir verkia, o moters dainuoja:

1) Švalgonai ar žvalgonai laimino šliubą ir sudyjo bylas, kada jaunavedžiai buvo nužvelgiami netekime nekaltybės.

(Toliaus bus.)

Guodojama jaunumene!

Aš, Ona Gargacienė, pranešu lietuviškai jaunumenei, kad mano vyras Jonas Gargacas, 31 liepos nuo manęs be priežasties pabėgo palikdamas mane, kaip moterę be jokios priežasties. Išbėgo su misle, kitą lietuvių vesti. Jis vesti negali, kadangi mes esam susilubavoti per kupigą Saurusaitį Waterbury, Conn. Mano vyras yra barzdaskutis, todėl nesunku lietuviams jį bus patėmyti. Patėmyję, meldžiu duot man žinę ant šio adreso:

Mrs Ona Gargacienė,
850 Bank st. Waterbury, Conn.

Dovanai! Dovanai!

Nauja gyduolų knyga dėl vyrų, moterų ir vaikų, aprašanti visas informacijas, bus pasiusta Jums jeigu us prisiusite mums savo adresu.
Venba P. O. Box 268
Madison Sq. New York.

MUSU VERTELGOMIS.

Garbis tautiečiai jeigu norite turėti savo gerus apgarsinimus ant viso meta, duok padaryti gražius ant sienos pakabinamus kalendorius, ant savo darbo ir pravarde, kur gyvena ir kokį (business) darai. Tie kalendoriai yra su fotografais gražiais paveikslais, gražių merginų paveikslai, visokių gražių kvietimų žiedai, avių ganytojai, briedžių medžiotojai, lentų pjovimo ir tris merginos vienos namieja maudosi, mergina stovi kvietkyne. Tų visokių gražių negalima ne aprašyti. Pigus ir labai gražius apgarsinimus, kuris yra geras ant viso meto, tai-gi garbus tautiečiai dabar jau yra laikas juos užsisteliuoti, ant ateinančio meto 1905. Kada prisiartina nauji metai, visi nori gautie tą dieną. Sakau norinti turėti gerus apgarsinimus, reikia s laiko pasirūpinti apie tą; kadangi į trumpą laiką tą darbą atlikti negalima. Nespaudinu mažiau per 50 kalendorių: nuo 50 eina ankstyva koki kas nori. Norėdamas žinoti apie prekes, ant klausymo per laiskus, geriate atsakymose prekes.

Mano spaustuvių galima užsisteliuoti visokius spaustuviškus ir litografiniskus darbus. Resolūmą man laiskus su kokiais reikalais, indekie ir markę už du centu dėl atsakymo.

M. M. DOVIDAITIS,
111 E 6th Street, WILMINGTON, DEL.

Pajieszkojimai.

Pajieskau savo brolio Simono Jončos, Kauno gub., Raseinių pav., Girdiškės parap., gyvena Chicago, Ill, apie šis metai. Jeigu kas žinot, ar jis pats duokite žinę.

St. Jonča, Box 305
Edwardsdalle, Pa.

Farmos!

Farmos! Farmos!

Lietuviai, kurie turite kiek kapitalo ir norite pirkti savas farmas ezia pat New York'o steite, kur žemę gera, išdirbta ir su budinkais, yra dabar mano rankose ir norėcia kad tik lietuviams papultų; jau čia keli lietuviai turi savo farmas; prekę pigi ir duodasi ant išmokėjimo. Čia gaspadoriai pelno su apvyniais, pienu, sviestu, kiaušiniams ir t. t.

Katrie norite dasizinti apie prekę ir didumą farmų, tai prašau rašyti pas mane lietuviškai, lenkiškai, ruskai, angliškai arba latviškai, o gausite atsakymą. Praau idėti už 2 c. markę dėl atsakymo.

Geo. Kleek, Poolville, N. Y.

Vasarinės ligos,

mėslungio; vidurių skaudėjimo, griotosios, nėra geresnės, nepavojingesnės kaip vartojant Dr. Glenno Peace in the Family. Išlirbamas vien tik per M. Bevan, Plymouth, Pa. Prekę 25c. Pardoua M. J. Mrs ir Thos. Zukauckas.

„Vienybės“ redakcija telephone (PEOPLE'S telephone) 7145.

Kiekvieno ukėso pareiga balsuoti už republikonų tikietą.

Jeigu ta partija nebutų tapus suverta 20 metų atgal tai nebūtų nė vieno ateivio darbininko iš Europos.

Daugiau po 1 milij. žmonių atėjo į šia šalį iš Hungarijos, Austrijos, Rossijos, Italijos, Vokietijos, Bohemijos, Lietuvos, Provincijų, pagerint savo buvį ir namus dėl savę. Pasiškyrė šia šalį iš visų dėl to, kad čia respublika, ir po republikonų partijos valdzia teip smarkiai didinasi darbo ir apsaugojimo vietos dėl tų 10 milijonų ateivių. Pr.buviai tapo gerais ukėtais ir jų įtekmė pasiekė valdzia, ir ateitėje jų vaikai gali tapti prezidentais, senatoriais, kongresmanais ar kitais viršiniokais augštose vietose.

Keletas prezidentų, išrinktų republikoniškos partijos, buvo neturtingi vaikinai, kurie dirbo už mažesnę mokesį kaip nekuriš iš dabartinių ukėšų.

Balsavimas duotas dėl kiekvieno ukėso, tai balsas rėdyne, tai kiekvienas turi balsuoti. Klausimas tik už ką balsuoti? Atsakymas lengvas: balsuoti už tą partiją, kuri jam gero padarė — tai yra republikoniška partija. Jeigu prezidentas Lincoln'as, kurs buvo bednu fermeriu, nebutų panaikinęs vergų, tai šioj šalyj nebutų darbo dėl vargšo Europiško darbininko. Jeigu republikoniška partija nebutų pasirinkus devynis prezidentus, o demokrat tai tik du lyg šiandien, nebutų pąstojus gerovę šiame krašte dėl ateivių iš Europos. Jeigu republikoniška partija nebutų uždarius rubežių, tai svetimos šalis butų gabenusios tavorus ir per tai algos darbininkų butų numazintos ant pusės. Jeigu republikonai nebutų įvėlę tiesas laisvės žodžio ir rašto, tai nebutų teip, kaip šiandien yra. Apstarstykite šį dalyką ir atkreipkite atydą savo draugų ir balsuokite už republikoniškus kandidatus kartu ir gerovę, kurią apturėjote.

Mēs sakome teip. Ne tik yra jus priderystė, bet kartu ir gerovė. Jeigu demokratai paims valdzia, tai darbininkams bus numazintos algos. Nepamirškite to:

balsuokite už Roosevelt ir Fairbanks ant prezidento ir vice-prezidento, ir už visus republikoniškus kandidatus, kurie yra ant tikieto, o tada busite išpildę savo užduotę.

ISZTIKTI DAIKTAI

Szitas darodymas turi pertikrint kiekviena Plymouth'e

Nieks nepagadina gerą vietą, Niekas neatima žmogaus jausmo, Kaip niežėjimą skuros, Niežėjimas davaro in bepritate, Visą dieną suvargina, Visą naktį neduoda miegoti, Niešti, niešti be peratojimo, Teip kaip niežai, Sunku užsilaikyti nesikasius, Gali kasytis bet žinai kad blogiau, Žmonės dasizinojo kad gali buti išgydomi, Dažinojo vertę Doans Ointment, Daugybės darodymiu kad Doan's Ointment išgydys niezius, ar niežėjimą skuros. Perskaityk nuosprendimą Serantų ukėšų.

F. H. Green, darbininkas taisy-mo šapos D. L. & W. R. R., ir gyvenantis po 425-10th Ave., Scranton, Pa. sako: Aš sirgau per 10 metų iki 1896 su niežėjimu. Buvo bloga šaltam oro, laike šilto oro, arba kada persildavau, tada niežėjimas apstodavo. Naktims negalėdavau miegoti ir buče atidavęs visą savo turtą kad mane kas but išvalnyją nuo niežėjimo. Aš vartojau visokes gyduoles bet niekas negelbėjo. Daktarai teipgi neiko negalėjo pagelbėti ir aš trotinau viltį iki nepamaciau 1896 Doans Ointment apgarsinimą ir nusipirkau box. Po pirmą naudojimą teip man pagelbė kad aš naudojau ant toliaus iki netapau išgydytas. Nuo to laiko aš daugybei parodinau Doans Ointment

Ant pardavimo vra kromuose, prekę 50ct. Foster Milburn Co. Buffalo, N. Y., agentas ant Suvienytų Valstijų. Nepamirškite vardo Doans ir neimkite kitokias.

Negalima buti sveikas, turint nečystą kraują. Burdock Blood Bitters padaro čystą kraują.

Viena tiktai gyduolė ant sviesto, kuri izdydo niežėjimą Doans Ointment, kiekvienoje aptiekoje yra gaunama, prekę 50c.

Mėslungis greitai išlydomas Dr. Thomas Electric Oil. Gaunama visose aptiekose.

Nėr tokio nesmagaus daikto kaip vasaros liga, Dr. Fowlers Extract Wild Strawberry dėl sulaikymo vidurių.

LIETUVIŲ ŪZEIGA.

Daugelį metų visai pragyvenęs, pažinau darbininkų gyvenimą ir dėl jų uždėjau lietuvišką karčiamą. Užprašau lietuvius vietinius ir iš aplinkinių pas mane atsilankyti, busit svetingai priimti, pagal mano išgalę kožnam patarnausiu.

Silvestr. Zygmuntas,
37 Hartford ave,
NEW BRITAIN, CONN.